EL MODEL DE CIUTAT QUE VOLEM CONSOLIDAR.

Opinió | 31-12-2012 | 14:12

Olot, com a capital, i la Garrotxa com a comarca, hem esdevingut una ciutat i un territori amb signes distintius que ens identifiquen davant el món. La responsabilitat de qui governa és fer que aquests actius -que amb el temps s?han anat perfilant i creixent- aconsegueixin el reconeixement més ampli possible. Aquest replà, de certa treva, que suposa el Nadal ens permet fer una reflexió sobre en quin punt ens trobem: els esgraons que hem pujat i els que ens queda per arribar a destí. Hi ha alguns exemples, ben recents, que m?agradaria destacar.

Des de fa uns dies, Olot és la capital del pessebrisme català. La nostra Mostra de Pessebres -que aquest 2012 coincideix amb la Biennal del Pessebrisme Català que acollim a la ciutat- així ho certifiquen. Dos aspectes, l?art i la cultura popular, molt lligats al tarannà de la nostra ciutat i de la nostra comarca, es donen la mà amb valors que els enalteixen, com l?aspecte familiar plenament lligat al pessebrisme. L?art, amb tota la seva màxima expressió, es pot veure aquests dies en les exposicions d?artistes il?lustres que acompanyen la Mostra, dedicades a Ramon Amadeu, Lluís Carbonell o Joan Ferrés.

Els pessebres formen part de la marca Olot. Són 100% Olot. I la marca no és res més que la síntesi de tot un conjunt d?aspectes que conformen un determinat model. Un model que estem consolidant gràcies a determinades accions públiques, com poden ser els pessebres o la nova fira Orígens. Però l?autèntica força d?una marca no la donen només aquestes accions, que han de respondre a objectius estratègics i coherents i ser ben rebudes pels ciutadans. La força d?una marca la dóna la pròpia societat, i dins d?aquesta i de forma especial, els empresaris i emprenedors i les entitats. La iniciativa individual i la iniciativa col?lectiva. La primera, perquè crea i reparteix riquesa econòmica, i la segona per tot el que genera de riquesa social.

Olot i la Garrotxa disposen avui d?empreses que configuren una activitat econòmica que s?ha sabut reconvertir i adaptar a les oportunitats del moment, Hem passat de la imatgeria religiosa al tèxtil, i d?aquest al sector agroalimentari, un sector que avui genera una part molt important del nostre creixement econòmic, directament i a través de la seves indústries auxiliars, algunes d?elles d?una importància notòria, fins i tot a nivell internacional. Ho va posar de relleu, recentment, l?anàlisi econòmic de la Cambra de Comerç de Girona. També el Mapa Industrial aportat per l?Institut Municipal de Promoció de la Ciutat (IMPC). Malgrat això, a l?altra plat de la balança

s?hi troben cap a tres mil garrotxins que estan a l?atur, que no podem deixar enrere, encara que el nostre índex d?atur se situa pels volts del 14%, gairebé deu punts per sota dels índexs català i estatal.

Finalment, les entitats i associacions. Són el nostre autèntic múscul social. Sense elles, la ciutat no seria la mateixa. Milers de ciutadans abnegats, que desinteressadament fan ciutat des dels més diversos àmbits, mereixen el nostre més sincer reconeixement públic. Des de l?esport -amb notabilíssims èxits- fins a la cultura popular, passant per activitats lúdiques o socials, donen vida i sentit a una ciutat que se sent orgullosa de la implicació de la seva gent.

Aquests són els nostres actius: la cultura -i l?art en especial-, el teixit empresarial i el teixit associatiu. Formen part indestriable del model de ciutat que volem consolidar. N?estic segur que, plegats, ho aconseguirem.

A tots, Feliç i Pròsper 2013!

Fuente: GN
Autor: Josep M. Corominas i Barnadas